

[Christmas Møller.]

være en Regering udgaaet alene af Venstre, staaende lige langt fra de to andre ikke socialistiske Partier, det radikale Venstre og det konservative Folkeparti.

Niels Frederiksen: Det ser ud til, at det i ganske overordentlig Grad interesserer de ærede Medlemmer Hr. Madsen-Mygdal og Christmas Møller, hvorledes, hvordan og til hvilken Tid de Forhandlinger har fundet Sted, der førte til det Resultat, at der blev dannet en Fællesregering. Jeg kan om det Spørgsmaal ganske henvise til den højtærede Statsministers Redegørelse, idet jeg dog føjer til, at det af den tydeligt og klart fremgaar, at der ikke mellem Partierne forelaa før Valget nogen Aftale om Dannelsen af en Fællesregering.

Jeg kunde dernæst fristes til at spørge ikke mindst det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: Hvilken politisk Realitet ligger der egentlig bag den store Interesse for disse Forhandlingers Forløb, hvis Resultat er klart nok? Der ligger vist ikke andet bagved end dette, at hvis der under Forhandlingerne her kunde fremkomme Bemærkninger, der kunde bruges i partimæssige Interesser til at skade det radikale Venstre, saa er man særdeles villig til ved alle Lejligheder at søge efter saadanne.

Det er en Form for politisk Diskussion, der udmærket godt kan betegnes som noget ungdommelig — det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal spurgte jo før, hvor gammel den højtærede Statsminister var. Men politisk Realitet er der ikke i den Form for Diskussion (*Afbrydelse*: Jo, der er!). Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at ingen Vælger kan føle sig brøsthølden paa Grund af den Aftale, der er truffet. Der var ingen Venstremænd, der vilde gøre sig til Talsmand for de Tanker og Ideer, medmindre han følte det som sin Pligt at fremme og gennemføre dem paa den mest forstandige Maade. Man vilde være en underlig Politiker, hvis man, naar man efter Valget blev tilbudt Samarbejdet om de Spørgsmaal, som Arbejdsprogrammet omtaler, saa afviste et saadant Samarbejde paa Grund af den Form for politisk Diskussion, som det ærede Medlem Hr. Pinholt og Hr. Madsen-Mygdal agter at anvende for at skræmme radikale Vælgere ved i deres Sind at rejse Stemninger, som ikke har noget med Realpolitik at gøre.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger, at der er ingen Grund til for mig at udtale min store Glæde over Valgets

Resultater og den Følge, dette allerede har haft, maa jeg dertil sige, at for mig er det som Realpolitiker en Glæde at se et Valgresultat, der tyder paa, at det, jeg mener der tiltrænges i dansk Politik, har stor Sandsynlighed for Gennemførelse. Og for mit Partis Vedkommende kan jeg ikke andet end udtale min Glæde over, at Valget har givet det Resultat, at medens man ellers er vant til at høre, at det radikale Parti er uden Betydning i dansk Politik, at vi i det radikale Parti er Efterløbere efter et større Parti, at vi er lyd-høre Slaver, og at vi ingenting betyder, saa er man pludselig endt i en Debat som den, der er ført her i Dag.

Jeg maa udtale min Glæde over, at Begivenhederne har vist, at den Form for politisk Diskussion, der er ført imod os paa den nævnte Maade, intet har med Realiteter at gøre. Valget har givet til Resultat, at der er skabt Mulighed for en demokratisk Politik af de to Partier ved fælles Hjælp til Gavn for det Land og det Folk, som vi gerne vil gavne ved vort Arbejde herinde.

Saa et Par Ord om Spaadomme. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mente, at det neppe varede længe, før en Valgdag vilde komme, der standsede den politiske Ledelse, der nu er skabt i dansk Politik. Det afhænger saa afgjort af, hvilken Politik Flertallet nu vil føre. Det afhænger ogsaa af, hvilken Opposition der fra Oppositionspartiernes Side vil blive ført i den kommende Tid. Men min Formening om, at det nuværende Flertal vil bevare Førerskabet i dansk Politik gennem mange Aar, er bygget paa den bestemte Forudsætning, at der nu indledes en retsindig, for hele det arbejdende Folk tjenlig og gavnlig Politik uden de Særhensyn, som har præget den hidtidige Politik. Og jeg føjede til, at jeg vilde mene, at en forbitret Opposition fra de to Partiers Side vilde føre til det modsatte af at komme til Magten, idet den vilde føre til den hurtigste Knækkelse af den Flertalsmagt i Landstinget, som de to Partier nu sidder inde med.

Denne Spaadom staar jeg ved. Ud fra den Forudsætning er jeg sikker paa, at Flertallet vil forme sig en Regering, og at den politiske Ledelse væsentlig har det i sin Haand at forme Betingelser for et dygtigt og for Land og Folk gavnligt Arbejde i Fremtiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.